

Épüljön fel a Görögség Háza!

Interjú Agárdi Bendegúz Szpirosz alelnökkel

A Magyarországi Görögök Országos Önkormányzatának elnöke, **Kukumisz György** vállalkozó, két elintéznivaló között beugrott a székházba, belehallgatott az interjúba, aztán elintézte a hivatalos ügyeket és ment tovább, amíg alelnöke, **Agárdi Bendegúz Szpirosz**, a 40 éves újságíró-tanár, a hazai görög közösség életéről, az önkormányzattal kapcsolatos elvárásokról beszélt.

Bajtai László felvétele

– Az elnök úr egy új, vállalkozói szellemiséget hozott a munkánkba, amire nagy szükség is volt, mert a görög közösség magára talált, érezhetően nőnek az elvárások velünk szemben is, így az ő érdekérvényesítő képessége segít a tervek megvalósításában. Közgyűlésünk tizenöt fős, két civil szervezet jelöltjeiből állt össze, olyanokból, akik e szerveződésekben és az önkormányzatokban korábban is aktívan tevékenykedtek. A legutóbbi népszámláláskor, 2011-ben 4600-an vallották magukat görög nemzetiségűnek. Véleményünk szerint ez a szám valós, mindössze pár száz fős eltérés lehet, és ez már a mi munkánk eredménye, hiszen tíz évvel korábban kisebb létszámot rögzítettek. Már mintegy tíz éve felkaroljuk, támogatjuk az ország különböző részeiben élő görög közösségeket. Ez a munka érett be mára. A hazai görögök mintegy hatvan százaléka Közép-Magyarországon él (Budapesten például 21 görög nemzetiségi önkormányzatunk alakult), de Beloiannisban és Pest megyében – Budaörs, Százhalombatta, Szentendre, Vác – is jelentős a számuk. Szétszórtan az országban, Miskolcon, Debrecenben, Szegeden, Pécsen, Tatabányán, tehát a nagyobb városokban is élnek görögök. Összesen 35 önkormányzatunk alakult a legutóbbi választásokkor.

– Említette, hogy nőnek a görög közösség elvárásai. Mire irányulnak ezek?

– Elsősorban az oktatásra és a Görögség Háza-nak végleges felépítésére. Nézzük meg az egykori Pest-Buda helyén, Budapest IX. kerületében épülő intézményt! Félkész állapotban van, évek óta húzódik az átadása, pedig már nagyon várják kulturális csoportjaink – a színház, a kórusok, a táncosok, zenészek, képzőművészek – hogy elkészüljön. Helytörténeti gyűjteményt is tervezünk oda. Vannak már ott rendezvények, de azt mondom, egy év és elkészül a rendezvényterem. Akkor lesz egy valódi központunk, elkészül a Görögség Háza, melyre eddig 200-250 millió forintot költöttünk, de még körülbelül ugyanennyi hiányzik hozzá. Művészeti iskolát is tervezünk oda, tanárok és művészek várják az átadást. És persze a gyerekek. Az elmúlt húsz év, tehát az önkormányzatiság megteremtése óta nagy változás következett be a görög közösség életében. Azt

szoktam mondani, többnek látszunk, mint a m e n n y i e n vagyunk, hiszen a művészeti életben, a sportban, a celeb-világban, mindenütt vannak görögök. A valós közösségfejlesztő munka meghozta a gyümölcsét, megállt az asszimiláció, sőt visszafordult a nyelvvesztés és egyre nagyobb az igény az anyanyelvoktatásra. A nagyszülők és unokák beszélik a nyelvet, a szülők nemzedéke viszont szinte kimaradt, de aktívak, maguk is tanulnak és igénylik, hogy gyermekeik újra tanulhassanak görögül. Ez tehát egy örömteli folyamat.

– Beloiannisban és Budapesten folyik görög nemzetiségi oktatás, a ΒΑΡΛΑΤΣΛΓban írtunk is már ezekről.

– Az országos önkormányzat 2012-ben vette át működtetésre Beloiannisban az iskolát, ott egy 12 évfolyamos intézmény működik, melyet idén sikerül korszerűsítsenünk. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma keretéből 22 millió forintból megújul a veszélyessé vált elektromos rendszer és további 33 millióból tornatermet kap az iskola, amire már régóta várnak, de visszaállítják az önálló konyhát is. Itt tehát komoly fejlesztések vannak folyamatban. Budapesten 2004-től kiegészítő nyelvoktató iskola működik, erre is igen nagy az igény. Mióta 2012-ben, a korábbi igazgató, Caruha Vangelio nyugdíjba ment, gondot okoz az intézményvezetők kinevezése. Az eddigi pályázók ugyanis nem feleltek meg a kiírásnak. Most újra kiírtuk a pályázatokat mindkét iskolai igazgató posztjára, reméljük, hogy ezúttal sikerrel. Gondot jelent, hogy az ELTE-n közel tíz éve nincs új-görög szak, így a pedagógus utánpótlás nehezen biztosítható. A döntés a szak újraindításáról az akkreditációs bizottságnál van. A célunk az, hogy több helyen is legyen kiegészítő oktatás. Vidéki települések létrehozásában gondolkodunk, mert meggyőződésünk, hogy anyanyelv nélkül – ha mégoly erős is az identitástudat – nem létezik nemzetiség.

– Köszönöm az interjút, a ΒΑΡΛΑΤΣΛΓ ott lesz a Görögség Háza átadási ünnepségén!

Mayer Éva